

DE HAVEN VAN OOSTENDE

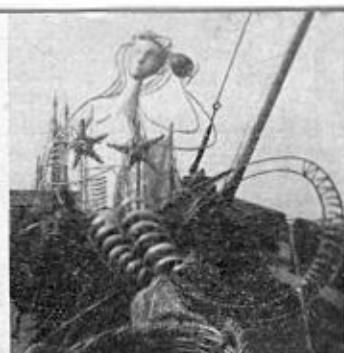
De haven van Oostende, alhoewel niet zo uitgestrekt als Gent of Antwerpen, vervult nochtans de meest verscheidene functies: een bedrijvige handelshaven, een druk reizigersverkeer, een levendige yachthaven, basis van de Belgische zeemacht, en last but not least, thuishaven van de grootste Belgische vissersvloot! Zij is half natuurlijke haven — de getijhaven, bestaande uit de havengeul welke ontstond door dijkbreuken tijdens het Spaans beleg van 1601-1604, en half kunstmatige haven: de dokken, gegraven tijdens de laatste tweehonderd jaar.

Men vaart de Oostendse haven binnen door de havengeul, welke een heel eind wegs in zee begrensd wordt door twee staketsels van ruim 600 m. lang. Daarop

dien ligt het Belgisch schoolschip Mercator in de handelsdokken voor anker. Vanuit de havengeul geeft een 58,50 m. lange sluis toegang tot deze dokken.

Bij het slopen van de stadsvestingen in de tweede helft van de 19e eeuw werd het dok aangelegd dat nu de naam draagt van Montgommery. Dit maakt echter deel uit van de getijhaven en is eveneens bijna uitsluitend bestemd als ligplaats voor jachten en plezierboten.

Nog aan de getijhaven vinden we de aanlegsteigers van de maalboten Oostende-Dover en het zeestation. Ettelijke honderdduizenden reizigers betreden of verlaten hier jaarlijks het kontinent. Voorbij het zeestation geeft een sluisenkompleks toegang tot het zeewezendok, waar een gedeelte



Symbol van de haven
foto Toer. Dienst Oostende

germateriaal, kleine vrachtboten en schepen van de zeemacht te herstellen. Op de westelijke oever vinden we de moderne vismijn, welke in 1952 in gebruik genomen werd. De vismijn, 336 m. lang omvat een loskade, een verkoophalle, twee pakhuizen, de nodige rijwegen en een verzendingsstation. In de verlenging hiervan staat de haringhalle die even doeltreffend is uitgerust.

Aan de overzijde van de vismijn en de haringhalle werden al de nevenbedrijven van de visserij opgericht: ijsfabrieken, tanks voor stookolie, herstellingswerkhuizen, diepvriesfabrieken, touwen nettenmagazijnen, fabrieken voor verwerking van visafval en visolie, enz.

De Oostendse vissersvloot bestaat uit alle slag van schepen, wat met zich meebrengt dat alle visserijgronden van West-Europa tot IJsland bewerkt worden. Dit maakt een grote verscheidenheid in de marktbevoorrading mogelijk: jaarlijks worden bijna 50 miljoen kg. aangebracht, waarin alle vissoorten vertegenwoordigd zijn. Per trein en per koelkern wordt dagelijks de vis naar binnen- en buitenland verzonden.

Een bezoek aan heel dit boeiend en steeds bedrijvig kompleks wordt aangeraden in de voormiddag, bij voorkeur op maandag, dinsdag of woensdag.

Netten boeten

foto: Nat. Dienst v.d. Ieuqde



gedeelte van een der beide jachthavens

foto Toer. Dienst Oostende

heerst steeds een drukte van belang. Ontelbare badgasten en toeristen volgen er het regelmatig in- en uitvaren van allerhande soorten schepen, van het kleine plezierjacht tot de grote maalboten van de lijn Oostende-Dover. Om die havenmondopening toegankelijk te houden moet er regelmatig gebaggerd worden. Tot 1 000 000 m³. zand per jaar wordt verwijderd!

De oudste dokken zijn deze welke gegraven werden in de 18e eeuw onder Marie Theresia en Jozef II: de handelsdokken. Ze liggen nu in het centrum van de stad. Kom je langs de autostrade in Oostende aan dan zijn zij je eerste contact met de haven. Ze worden heden nog slechts hoofdzakelijk gebruikt voor het meren van jachten. Als vreemde oorlogsbodems op bezoek komen, wordt hen daar ook meestal een plaatsje toegewezen. Boven-

van de Belgische zeemacht gemeerd ligt: grijze boten voorzien van indrukwekkende radarinstallaties!

Ook de nieuwe handelsdokken bereiken we vanuit de getijhaven. De schepen die hier binnenlopen lossen vnl. gezaagd hout, kolen, chemische produkten, vee, ruwe fosfaat en autos. Als retrovracht wordt fruit, groenten, textielwaren, dakpannen, cokes en hout naar het buitenland verscheept.

Het meest specifieke van Oostende is misschien wel de visserijhaven, ingehuldigd op 15 september 1934. Op de zuidelijke oever bevinden zich enkele scheepswerven, hoofdzakelijk bestemd voor de bouw van houten vissersschepen, terwijl in het noorden een kleine helling de bouw van metalen schepen toelaat. Bovendien is er mogelijkheid om op twee „slipways” vissersschepen, bag-